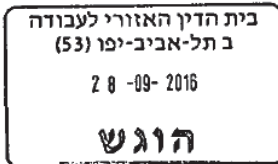

בעניין:

עמית לוינטל

ע"י ב"כ עו"ד איתי רימון
מרח' דיזינגוף 205, בתל אביב 63115
טל': 03-5276015; פקסי: 03-5276016

התובע

- נגד -

עיתון ישראל היום בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד חורוביץ, אבן, אוזון ושות'
מרח' בן גוריון 2, ב.ס.ר. 1, רמת-גן 52573
טל': 03-7553855; פקסי: 03-7553856

הנתבעת

הודעה על הגשת תצהירים מטעם הנתבעת

1. הנתבעת מתכבדת להגיש את תצהירי העדות הראשית מטעמה כדלהלן:
 - 1.1. תצהיר עדות ראשית מטעם מר אמיר סופר;
 - 1.2. תצהיר עדות ראשית מטעם מר עמוס רגב;
 - 1.3. תצהיר עדות ראשית מטעם גב' איילת פליישמן סטולרו.
2. כן מתכבדת הנתבעת להגיש כרך נספחים הרצוף לתצהירי העדות הראשית.
3. הנתבעת שומרת על כל זכויותיה, לרבות זימון עדים נוספים וכן זימון ואו צירוף ראיות הזמה.
4. בית הדין הנכבד מופנה גם לבקשה למתן הבהרה בנוגע למועד הדיון, אשר מוגשת לצד הודעה זו.

היום: 26 בספטמבר 2016

~~ירון אלון עו"ד~~
ב"כ הנתבעת

תצהיר

אני הח"מ, אמיר סופר נושא ת.ז. שמספרה 034534628 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

- (א) הנני עושה תצהירי זה כתצהיר עדות ראשית בתיק ס"ע 40775-01-15 בבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב יפו (להלן: "התביעה").
- (ב) כל המפורט בתצהירי זה ידוע לי מידיעה אישית לרבות מכוח תפקידי אצל הנתבעת.
- (ג) אני משמש כקצין הבטחון של העיתון.
1. הנתבעת הנה חברה אשר מוציאה לאור עיתון יומי המציע חדשות יומיות ומוספי פנאי, ספורט וצרכנות בשם "ישראל היום" והוא העיתון היומי הנקרא ביותר בישראל (לעיל להלן: "העיתון" או "החברה"). לעיתון מספר רב באופן יחסי של עובדים ומערכת ענפה של עורכים וכתבים בתחומים שונים.
 2. התובע הועסק בעיתון למן חודש אפריל 2008, בתפקיד ראש דסק ספורט עולם, ולאחר מכן ככתב ספורט ומוספים.
 3. ביום 7.12.14 נערך אירוע פנימי של החברה, אשר במסגרתו נשא דברים עורך העיתון, מר עמוס רגב (להלן: "עורך העיתון"), הן בענין יום הולדתה של אחת העובדות והן בענייני דיומא (להלן: "האירוע").
 4. על אף שמדובר היה באירוע פנימי כאמור, מספר ימים לאחר מכן, ביום 10.12.14, פורסם באתר האינטרנט של עיתון "הארץ" בלוג מטעם העיתונאי אורי משגב (להלן: "מר משגב"), אשר מתייחס לאירוע ומפרט ברחל בתך הקטנה את הדברים אשר נאמרו במסגרת אותו אירוע פנימי. יובהר, כי מבחינת העיתון, כל הדלפה של חומר מהמערכת, ומקל וחומר לגוף תקשורת מתחרה בעל אינטרסים מנוגדים, עלולה לפגוע בפעילותו של העיתון. משכך, מקפיד העיתון בענין זה קלה כחמורה. כל הדברים הנאמרים במסגרת מערכת העיתון, לרבות דברי עורך העיתון לעובדי העיתון, ללא קשר להקשרם ולמועד בו נאמרו, הנם מידע פנימי של העיתון אשר חל איסור על הפצתו אל מחוץ לעיתון. עצם פרסום אותו אירוע פנימי והדברים שנאמרו במסגרתו עוררו חשש כי קיים גורם בעיתון אשר מדליף מידע פנימי אל מחוץ לעיתון, בניגוד לאמור ולנהלי העיתון.
 5. משכך, התחלתי בבדיקה פנימית על מנת לברר כיצד דלף אותו מידע כאמור, עד כדי ציטוט מדויק של דברים שנאמרו באירוע פנימי. במסגרת בדיקה זו התברר, כי בניגוד לנהלי העיתון, תועד האירוע על ידי אחד מעובדי העיתון והופץ לאחר מכן.
 6. ביום 12.12.14 ביררתי את הדבר עם עובדת העיתון, הגב' שחר כהן, אשר במסגרת אותו אירוע צוין יום הולדתה (להלן: "העובדת"). העובדת מסרה לי כי קיבלה לידיה את הסרטון שצולם והעבירה אותו לשלושה אנשים בלבד (תוך ציון שמותיהם).
 7. העובדת נמנעה מלציין את שמו של התובע והוא לא נכלל במסגרת שלושת השמות הראשוניים שנמסרו על ידה כאמור. רק בשיחה נוספת, יום או יומיים לאחר מכן, שבה ופנתה אלי העובדת וציינה שם נוסף אליו הועבר הסרטון – הוא התובע. עצם העובדה ששמו של התובע לא הועלה בהזדמנות הראשונה והתנהלות זו של העובדת עוררה את חשדי ולכן ביקשתי לשוחח גם עם התובע על ענין זה.

8. ביום 15.12.14 בשעות הצהריים שוחחתי עם התובע וברירתי עימו את גרסתו בנוגע לאירועים. בשיחה זו התובע אישר שקיבל את הסרטון אך טען שלכאורה אינו מכיר את מר משגב. באותה שיחה גם שאלתי את התובע, האם יהיה מוכן להבדק בפוליגרף בדבר גרסתו, ונעניתי כי בכוננת התובע להחליט על כך בשלב מאוחר יותר. בתגובה, ציינתי בפני התובע כי אין באפשרותי לחייב אותו להגיע לבדיקה אך סירובו להגיע לבדיקה עלול לגרום לעיתון להסיק מסקנות בנושא.

יובהר, כי קיימתי שיחה כאמור אך ורק עם התובע וההבהרה כאמור בנוגע לבדיקת הפוליגרף נאמרה אך ורק לו. זאת, מאחר שרק התובע זומן באופן אישי על ידי לבדיקת הפוליגרף, בעוד שהעובדת זומנה לבדיקת הפוליגרף ע"י מזכירת המערכת.

9. עוד באותו היום, זמן קצר לאחר שיחתי עם התובע, פורסם פרסום נוסף באתרו של מר משגב. במסגרת פרסום זה נכלל תיעוד מדויק של שיחתי עם התובע כאמור, עד כדי ציטוט דבריי המדויקים, אשר כאמור נאמרו אך ורק לתובע (נספח ב' לתצהיר התובע):

"קצין הביטחון הבהיר לעובדים שאין ביכולתו לחייב אותם לגשת לפוליגרף, אולם במידה ויסרבו לעשות כן יישאו בתוצאות.

כאמור, מאחר שהדבר נאמר בשיחה פרטית ביני לבין התובע, לא היתה למר משגב כל דרך לדעת אודות האמור אלא מפי התובע עצמו.

10. בהמשך לדברים אלו נתן התובע את הסכמתו לבצע בדיקת פוליגרף וביום 16.12.14 בשעות הצהריים הגיע למכון הפוליגרף על מנת לעבור את הבדיקה. קודם לביצוע בדיקת הפוליגרף חתם התובע על הסכמתו לביצוע הבדיקה. כפי שהתברר מאוחר יותר, קודם לבדיקתו כאמור, גם שוחח התובע עם העובדת, אשר עברה את הבדיקה בשעות הבוקר באותו יום, וניסה לברר עימה את השאלות אותן נשאלה (רק התובע והעובדת זומנו לבדיקת פוליגרף).

העתק הסכמת התובע לביצוע בדיקת הפוליגרף מצ"ב **כנספח 2**.

11. בדו"ח פוליגרף אשר נמסר לעיתון צוין, כי במסגרת הבדיקה נשאל התובע שתי שאלות: האם העביר בדרך כלשהי למר משגב את דבריו של עורך העיתון; וכן האם בשבוע האחרון היה בקשר כלשהו עם מר משגב. לפי אותו דו"ח, התובע השיב בשלילה לשתי השאלות, אך נמצא דובר שקר.

העתק תוצאות בדיקת פוליגרף מיום 16.12.14 אשר נמסרו לעיתון מצ"ב **כנספח 3**.

12. שעה קלה לאחר יציאת התובע מבדיקת הפוליגרף, פורסם על ידי מר משגב פרסום נוסף, הפעם אודות בדיקת הפוליגרף, ובמסגרתו צוטטו השאלות המדויקות אותן נשאל התובע במסגרת הבדיקה. גם פרסום זה תרם לחשש העיתון, כי התובע הוא שמדליף מידע למר משגב.

העתק פרסום של מר משגב מיום 16.12.14 מצ"ב **כנספח 4**.

13. הפרסום הנזכר הנוסף של מר משגב, אשר פעם נוספת התייחס למידע אשר היה מצוי אך ורק בידיעת התובע, התווסף לחשדות הקיימים בעניינו של התובע, כפי שפורטו לעיל, לרבות הפרסומים הקודמים ובהם גם פרסומים אחרים שהתייחסו למידע שנמסר רק לתובע. אותם חשדות פגעו עמוקות באמון שניתן בתובע, כחבר מערכת וכעובד של העיתון. גם תוצאותיה השליליות של בדיקת הפוליגרף לא תרמו בענין זה.

משכך, הוחלט על ידי העיתון לזמן את התובע לשיחת שימוע לצורך קבלת גרסתו לאירועים.

14. בהתאם, ביום 22.12.14 זומן התובע לשימוע לפני פיטורין. לאור החשש שנוצר מהדלפות נוספות, צוין במכתב הזימון עצמו, כי התובע מתבקש לשמור על מלוא הוראות הסכם העסקתו (הכולל הוראות סודיות) גם בנוגע לזימון עצמו, וכן כי מכתב הזימון מועבר אליו בלבד ובמישרין (נספח ה' לתצהיר התובע).

על אף האמור, גם מכתב זה, שהועבר במישרין כאמור אך ורק לתובע, הודלף למר משגב, וכיום 24.12.14 פורסם פרסום נוסף ובו צוין, בין היתר, עצם זימונו של התובע (והעובדת) לשיחת שימוע. יודגש, כי גם העובדת זומנה לשיחת שימוע, אך זאת כשבוע קודם לכן (ביום 17.12.14), ומבלי שהדבר לווה בפרסום אצל מר משגב; ואילו מיד לאחר זימון התובע לשימוע – הדבר הופיע מיד בפרסום של מר משגב. מובן, כי גם ענין זה הוסיף לחשדות אשר ממילא היו קיימים כנגד התובע.

העתק פרסום של מר משגב מיום 24.12.14 מצ"ב כנספח 5.

15. ביום 25.12.14 נערכה לתובע שיחת שימוע, בה לא לקחתי חלק. גם לאחר שיחת השימוע, טרם גיבש העיתון את עמדתו בנוגע לפיטורי התובע, ומשכך המשיך הוא בעבודתו. בנתיים, ערך עימי עורך העיתון בירורים והתייעצויות נוספות, על מנת לבחון קיומו של הסכר אפשרי אחר לכל אותן הדלפות.

16. אולם, מאחר שלא ניתן היה ליישב את גרסתו הקוטבית של התובע עם ההשתלשלות העובדתית והדלפת מידע שהועבר באופן בלעדי לתובע – לא שוקם האמון בתובע. כתוצאה מכך, ביום 4.1.15 התקבלה ההחלטה לפטרו (העתק מכתב הפיטורין צורף כנספח ז' לתצהיר התובע).

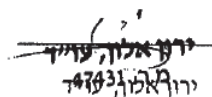
17. בשולי הדברים, גם לאחר הגשת כתב התביעה המשיכה מגמת ההדלפות על ידי התובע. כך, עצם פיטורי התובע הודלפו על ידו לאתר וואלה, ובהמשך כל כתב התביעה, על נספחיו, הודלף על ידו לאתר "העין השביעית". הדלפות אלו היוו נקודת נוספת בגרף ההדלפות אשר גליון את הפרשה כולה, כמפורט לעיל, וחיזקו גם הן את המסקנה (הברורה ממילא) שהיה זה התובע אשר לכל אורך הדרך הדליף את המידע.

זהו שמי, זוהי חתימתי וכל האמור בתצהירי הינו אמת.

אמיר סופר

אני הח"מ עו"ד ירון אלון, מ.ר. 47431, מאשר בזה כי ביום 14.9.16 הופיע בפני מר אמיר סופר, המוכר לי באופן אישי, ולאחר שהזרתיו כי עליו לומר את האמת בלבד ואת האמת כולה וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

ירון אלון, עו"ד
47431

תצהיר

אני הח"מ, עמוס רגב נושא ת.ז. שמשפחה 50598036 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

- (א) הנני עושה תצהירי זה כתצהיר עדות ראשית בתיק ס"ע 40775-01-15 בבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב יפו (להלן: "התביעה").
- (ב) כל המפורט בתצהירי זה ידוע לי מידיעה אישית לרבות מכוח תפקידי אצל הנתבעת.
- (ג) אני משמש כעורך הראשי של העיתון.
1. הנתבעת הנה חברה אשר מוציאה לאור עיתון יומי המציע חדשות יומיות ומוספי פנאי, ספורט וצרכנות בשם "ישראל היום" והוא העיתון היומי הנקרא ביותר בישראל (לעיל ולהלן: "העיתון" או "החברה"). לעיתון מספר רב באופן יחסי של עובדים ומערכת ענפה של עורכים וכתבים בתחומים שונים.
2. התובע הועסק בעיתון למן חודש אפריל 2008, בתפקיד ראש דסק ספורט עולם, ולאחר מכן ככתב ספורט ומוספים. תפקידו של התובע דרש אמון רב, שכן עיקר עבודתו של התובע לא ניתנת היתה לפיקוח בין היתר מאחר שנעשתה ברובה רחוק מעיני הממונים עליו, בעיקר בביתו. כן דרש תפקידו של התובע אחריות ואמון רב מאחר שכלל טיסות לחו"ל, לבד, לצורך סיקור אירועי ספורט משמעותיים (כגון מונדיאל, אולימפיאדה וכד'), תוך הסתמכות בלעדית על תוצרי עבודתו בנושא.
3. ביום 7.12.14 נערך אירוע פנימי של החברה, אשר במסגרתו נשאתי דברים, הן בענין יום הולדתה של אחת העובדות והן בענייני דיומא (להלן: "האירוע").
4. על אף שמדובר היה באירוע פנימי כאמור, מספר ימים לאחר מכן, ביום 10.12.14, פורסם באתר האינטרנט של עיתון "הארץ" בלוג מטעם העיתונאי אורי משגב (להלן: "מר משגב"), אשר מתייחס לאירוע ומפרט ברחל בתך הקטנה את הדברים אשר נאמרו על ידי במסגרת אותו אירוע פנימי.
- יובהר, כי מבחינת העיתון, כל הדלפה של חומר מהמערכת, ומקל וחומר לגוף תקשורת מתחרה בעל אינטרסים מנוגדים, עלולה לפגוע בפעילותו של העיתון. משכך, מקפיד העיתון בענין זה קלה כחמורה. כל הדברים הנאמרים במסגרת מערכת העיתון, לרבות דברי עורך העיתון לעובדי העיתון, ללא קשר להקשרם ולמועד בו נאמרו, הנם מידע פנימי של העיתון אשר חל איסור על הפצתו אל מחוץ לעיתון.
- עצם פרסום אותו אירוע פנימי והדברים שנאמרו במסגרתו עוררו חשש כי קיים גורם בעיתון אשר מדליף מידע פנימי אל מחוץ לעיתון, בניגוד לאמור ולנהלי העיתון.
5. משכך, החלה על ידי קצין הבטחון של העיתון, מר אמיר סופר (להלן: "קצין הבטחון") בדיקה פנימית על מנת לברר כיצד דלף אותו מידע כאמור, עד כדי ציטוט מדויק של דברים שנאמרו באירוע פנימי.
6. כפי שנמסר לי על ידי קצין הבטחון, ממצאי הבדיקה היו כדלהלן:
- 6.1 בניגוד לנהלי העיתון, תועד האירוע על ידי אחד מעובדי העיתון והופץ לאחר מכן.
- 6.2 עובדת העיתון, הגב' שחר כהן, אשר במסגרת אותו אירוע צוין יום הולדתה (להלן: "העובדת"). העובדת מסרה לקצין הבטחון כי קיבלה לידיה את הסרטון שצולם והעבירה אותו לשלושה אנשים בלבד (תוך ציון שמותיהם). העובדת נמנעה מלציין את שמו של התובע ורק בשיחה נוספת,

יום או יומיים לאחר מכן, שבה ופנתה העובדת אל קצין הבטחון וציינה שם נוסף אליו הועבר הסרטון – הוא התובע.

6.3 קצין הבטחון שוחח עם התובע על מנת לברר עימו את גרסתו בנוגע לאירועים, וכבר באותו היום וזמן קצר לאחר השיחה, פורסם פרסום נוסף באתרו של מר משגב ובו נכלל תיעוד מדויק של השיחה כאמור, עד כדי ציטוט דבריו המדויקים של קצין הבטחון, אשר נאמרו אך ורק לתובע (נספח ב' לתצהיר התובע).

6.4 התובע הסכים לבצע בדיקת פוליגרף בנושא, אשר במסגרתה נשאל שתי שאלות: האם העביר בדרך כלשהי למר משגב את דבריי באירוע; וכן האם בשבוע האחרון היה בקשר כלשהו עם מר משגב. לפי אותו דו"ח, התובע השיב בשלילה לשתי השאלות, אך נמצא דובר שקר.

6.5 שעה קלה לאחר יציאת התובע מבדיקת הפוליגרף, פורסם על ידי מר משגב פרסום נוסף, הפעם אודות בדיקת הפוליגרף, ובמסגרתו צוטטו השאלות המדויקות אותן נשאל התובע במסגרת הבדיקה.

העתק פרסום של מר משגב מיום 16.12.14 מצ"ב **כנספח 4**

7. ממצאי בדיקת קצין הבטחון ככלל, והפרסומים של מר משגב אשר התייחסו למידע אשר היה מצוי אך ורק בידיעת התובע בפרט, פגעו עמוקות באמון שניתן בתובע, כחבר מערכת ובעובד של העיתון. גם תוצאותיה השליליות של בדיקת הפוליגרף לא תרמו בענין זה.

משכך, הוחלט לזמן את התובע לשיחת שימוע לצורך קבלת גרסתו לאירועים (הן להשתלשלות העניינים עצמה והן להדלפות השוטפות של מידע שהיה רק ברשותו, שאינן קשורות להדלפה הראשונית).

8. ביום 22.12.14 זומן התובע לשימוע לפני פיטורין. גם **מכתב זה, שהועבר במישרין כאמור אך ורק לתובע, הדלף למר משגב**, וביום 24.12.14 פורסם פרסום נוסף ובו צוין, בין היתר, עצם זימונו של התובע (והעובדת) לשיחת שימוע. יודגש, כי גם העובדת זומנה לשיחת שימוע, אך זאת כשבוע קודם לכן (ביום 17.12.14), ומבלי שהדבר לווה בפרסום אצל מר משגב; ואילו מיד לאחר זימונו התובע לשימוע – הדבר הופיע מיד בפרסום של מר משגב. גם ענין זה הוסיף לחשדות אשר ממילא היו קיימים כנגד התובע.

העתק פרסום של מר משגב מיום 24.12.14 מצ"ב **כנספח 5**

9. ביום 25.12.14 ערכתי לתובע שיחת שימוע, בנוכחות העוזרת שלי, מנהלת משאבי האנוש של העיתון ויועץ משפטי של העיתון. כן נכח בשיחה מר עודד שלו, עורך מדור הספורט בעיתון, לבקשת התובע עצמו.

10. למען הסר ספק אדגיש, כי ערכתי את השימוע בנפש חפצה ופתוחה, במטרה אמיתית וכנה לשמוע את התייחסות התובע לחשדות שהתעוררו ואת הסבריו לדברים.

11. במסגרת שיחת השימוע עימתתי את התובע עם החשדות בנוגע להדלפות, לרבות אותה "שרשרת" של אמירות אשר נאמרו אך ורק לתובע ובאופן ישיר ובכל זאת מצאו את דרכן לפרסומים הנוכחים של מר משגב.

12. נתתי לתובע הזדמנות מלאה להתייחס לדברים ותמליל השימוע מראה שכך אכן עשה הוא. במסגרת השימוע הכחיש התובע באופן גורף את החשד וטען בתוקף כי אין לו כל קשר למר משגב. התובע לא ידע לספק הסברים להדלפות, למעט טענתו הכללית כי מישהו אחר הדליף לכאורה את המידע.

אף הסברתי לתובע בשיחת השימוע, כי נוכח גרסתו הקוטבית והחד משמעית – ככל שלא ימצא הסבר לדברים – עשוי להיות לדבר השלכות לגבי המשך העסקת התובע.

בסוף שיחת השימוע אף ניתן לנציג מטעמו, מר שלו, להשמיע גם הוא דברים בענין, והוא אכן עשה כן.

העתק תמלול שיחת השימוע מצ"ב **כנספח 6**.

13. למען הסר ספק וכפי שעולה גם מתמלול שיחת השימוע, קודם לשימוע ואף במהלכו, התובע לא התעניין כלל בתוצאות בדיקת הפוליגרף וממילא גם לא ביקש לעבור בדיקה נוספת. אלו הן טענות שהועלו רק במסגרת התביעה. תחת זאת, במנותק כאמור מתוצאות הפוליגרף, התובע רק ביקש להדגיש בשימוע שגם בבדיקת הפוליגרף הוא הכחיש את הדברים, כי החוויה היתה לכאורה משפילה עבורו וכי הוא ממליץ לי לקרוא ספר בנושא שנקרא "מכונת השקר".

אדגיש, כי תוצאות הפוליגרף לא היוו את הגורם לפיטוריו של התובע, וכאמור הדבר המטריד העיקרי בענין הפוליגרף היה עצם הדלפת השאלות מיד לאחר הבדיקה למר משגב. אולם, על אף האמור, גם דברים אלו של התובע נשמעו ונשקלו על ידי.

14. גם לאחר שיחת השימוע, טרם גיבשתי את עמדתי בנוגע לפיטורי התובע, ומשכך המשיך הוא בעבודתו. בנתיים, קיימתי בירורים והתייעצויות נוספות עם קצין הבטחון, על מנת לבחון קיומו של הסבר אפשרי אחר לכל אותן הדלפות.

15. אולם, מאחר שלא ניתן היה ליישב את גרסתו הקוטבית של התובע עם ההשתלשלות העובדתית והדלפת מידע שהועבר באופן בלעדי לתובע – לא שוקם האמון שלי בתובע. כתוצאה מכך, ביום 4.1.15 התקבלה ההחלטה לפטרו (העתק מכתב הפיטורין צורף כנספח ז' לתצהיר התובע).

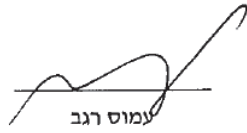
מאתר שהחלטה לפטר את התובע נעשתה כאמור על רקע פגיעה חמורה באמון והדלפות חוזרות ונשנות – הרי שלא מצאתי כל טעם להעסיקו במהלך תקופת ההודעה המוקדמת, תוך חשיפת העיתון להדלפות אפשריות נוספות, ולכן העיתון ויתר על זכות זו ושילם לתובע את מלוא שכרו עבור תקופה זו.

16. אם כן, בניגוד לטענות התובע, ההחלטה לפטרו לא התקבלה משיקולים זרים, אלא אך ורק כתוצאה מהשתלשלות העניינים המתוארת לעיל, אשר כללה מסכת של שקרים והדלפות (שאינה קשורה להדלפה הראשונית) גם בשימוע עצמו, אשר הביאה לאובדן מוחלט של האמון בתובע.

17. בשולי הדברים, גם לאחר הגשת כתב התביעה המשיכה מגמת ההדלפות על ידי התובע. כך, עצם פיטורי התובע הודלפו על ידו לאתר וואלה, ובהמשך כל כתב התביעה, על נספחיו, הודלף על ידו לאתר "העין השביעית". הדלפות אלו היוו נקודה נוספת בגרף ההדלפות אשר ליוו את הפרשה כולה, כמפורט לעיל, וחיזקו גם הן את המסקנה (הברורה ממילא) שהיה זה התובע אשר לכל אורך הדרך הדליף את המידע.

18. אם כן, כל תהליך פיטורי התובע נעשה כדין ובהתאם לנדרש.

זהו שמי, זוהי חתימתי וכל האמור בתצהירי הינו אמת.

עמוס רגב

אני הח"מ עו"ד ירון אלון, מ.ר. 47431, מאשר בזה כי ביום 14.9.16 הופיע בפני מר עמוס רגב, המוכר לי באופן אישי, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת בלבד ואת האמת כולה וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בתוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

~~ירון אלון, עו"ד~~
מ.ר. 47431
ירון אלון, עו"ד

תצהיר

אני הח"מ, איילת פלייטמן סטולרו נושאת ת.ז. שםספרון 9959479 לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצריר בזאת בכתב כדלקמן:

(א) הנני עושה תצהירי זה כתצהיר עדות ראשית בתיק ס"ע 40775-01-15 בבית הדין האזרחי לעבודה, בתל אביב יפו (להלן: "התביעה").

(ב) כל המפורט בתצהירי זה ידוע לי מידועה אישית לרבות מכוח תפקידי אצל הנתבעת.

(ג) עד לתאריך 31.1.16 שימשתי כמנהלת משאבי האנוש בעיתון.

1. הנתבעת הנה חברה אשר מוציאה לאור עיתון יומי המציע חדשות יומיות ומוספי פנאי, ספורט וצרכנות בשם "ישראל היום" והוא העיתון היומי הנקרא ביותר בישראל (לעיל ולהלן: "העיתון" או "החברה"). לעיתון מספר רב באופן יחסי של עובדים ומערכת ענפה של עורכים וכתבים בתחומים שונים.

2. התובע הועסק בעיתון למן חודש אפריל 2008, בתפקיד ראש דסק ספורט עולם, ולאחר מכן ככתב ספורט ומוספים. תפקידו של התובע דרש אמון רב, שכן עיקר עבודתו של התובע לא ניתנת היתה לפיקוח בין היתר מאחר שנעשתה ברובה רחוק מעיני הממונים עליו, בעיקר בביתו. כן דרש תפקידו של התובע אחריות ואמון רב מאחר שכלל טיסות לחו"ל, לבד, לצורך סיקור אירועי ספורט משמעותיים (כגון מונדיאל, אולימפיאדה וכד'), תוך הסתמכות בלעדית על תוצרי עבודתו בנושא.

לאור האמור, במסגרת הסכם העסקתו של התובע נכללו הוראות מפורשות הנוגעות לאמון והיגיון הנדרשים מהתובע.

כך, במסגרת סעיף 4 להסכם העסקת התובע הצהיר התובע, כי "ידוע לו כי תנאי העסקתו בחברה, ואופי התפקיד, דורשים מידה מיוחדת של אמון ויושר [...]".

כך גם, בסעיף 8.1 להסכם העסקת התובע, התחייב התובע: "לבצע את תפקידו במיומנות, במסירות, בנאמנות וביושר [...]".

כך גם כלל הסכם העסקת התובע, בסעיף 10, הוראות המחייבות אותו לשמור בסודיות מידע אשר הגיע אליו במסגרת עבודתו או בקשר לעיתון. במסגרת כך אף חתם התובע על כתב התחייבות לשמירת סודיות.

העתק הסכם העסקתו של התובע, כתב התחייבות לשמירת סודיות ותוספת להסכם מצ"ב ביחד כנספח

1.

3. ביום 7.12.14 נערך אירוע פנימי של החברה, אשר במסגרתו נשא דברים עורך העיתון, מר עמוס רגב (להלן: "עורך העיתון"), הן בענין יום הולדתה של אחת העובדות והן בענייני דיומא (להלן: "האירוע").

4. על אף שמדובר היה באירוע פנימי כאמור, מספר ימים לאחר מכן, ביום 10.12.14, פורסם באתר האינטרנט של עיתון "הארץ" בלוג מטעם העיתונאי אורי משגב (להלן: "מר משגב"), אשר מתייחס לאירוע ומפרט ברחל בתך הקטנה את הדברים אשר נאמרו במסגרת אותו אירוע פנימי

ויבהר, כי מבחינת העיתון, כל הדלפה של חומר מהמערכת, ומקל וחומר לגוף תקשורת מתחרה בעל אינטרסים מנוגדים, עלולה לפגוע בפעילותו של העיתון. משכך, מקפיד העיתון בענין זה קלה כחמורה כל הדברים הנאמרים במסגרת מערכת העיתון, לרבות דברי עורך העיתון לעובדי העיתון, ללא קשר להקשרם ולמועד בו נאמרו, הנם מידע פנימי של העיתון אשר חל איסור על הפצתו אל מחוץ לעיתון.

עצם פרסום אותו אירוע פנימי והדברים שנאמרו במסגרתו עוררו חשש כי קיים גורם בעיתון אשר מדליף מידע פנימי אל מחוץ לעיתון, בניגוד לאמור ולנהלי רעיתון.

5 משכך, החלה על ידי קצין הבטחון של העיתון, מר אמיר סופר (להלן: "קצין הבטחון") בדיקה פנימית על מנת לברר כיצד דלף אותו מידע כאמור, עד כדי ציטוט מדויק של דברים שנאמרו באירוע פנימי.

6 כפי שנמסר לי על ידי קצין הבטחון, ממצאי הבדיקה היו כדלהלן:

6.1 בניגוד לנהלי העיתון, תועד האירוע על ידי אחד מעובדי העיתון וחופץ לאחר מכן.

6.2 עובדת העיתון, הגב' שחר כהן, אשר במסגרת אותו אירוע צוין יום הולדתה (להלן: "העובדת"). העובדת מסרה לקצין הבטחון כי קיבלה לידיה את הסרטון שצולם והעבירה אותו לשלושה אנשים בלבד (תוך ציון שמותיהם). העובדת נמנעה מלציין את שמו של התובע ורק בשיחה נוספת, יום או יומיים לאחר מכן, שבה ופנתה העובדת אל קצין הבטחון וציינה שם נוסף אליו הועבר הסרטון – הוא התובע.

6.3 קצין הבטחון שוחח עם התובע על מנת לברר עימו את גרסתו בנוגע לאירועים, וכבר באותו היום זמן קצר לאחר השיחה, פורסם פרסום נוסף באתרו של מר משגב ובו נכלל תיעוד מדויק של השיחה כאמור, עד כדי ציטוט דבריו המדויקים של קצין הבטחון, אשר נאמרו אך ורק לתובע (נספח ב' לתצהיר התובע).

6.4 התובע הסכים לבצע בדיקת פוליגרף בנושא, אשר במסגרתה נשאל שתי שאלות: האם העביר בדרך כלשהי למר משגב את דברי עורך העיתון באירוע; וכן האם בשבוע האחרון היה בקשר כלשהו עם מר משגב. לפי אותו דו"ח, התובע השיב בשלילה לשתי השאלות, אך נמצא דובר שקר.

6.5 שעה קלה לאחר יציאת התובע מבדיקת הפוליגרף, פורסם על ידי מר משגב פרסום נוסף, הפעם אודות בדיקת הפוליגרף, ובמסגרתו צוטטו השאלות המדויקות אותן נשאל התובע במסגרת הבדיקה.

העתק פרסום של מר משגב מיום 16.12.14 מצ"ב כנספח 4.

7 הפרסום הנזכר הנוסף של מר משגב, אשר פעם נוספת התייחס למידע אשר היה מצוי אך ורק בידיעת התובע, התווסף לחשדות הקיימים בעניינו של התובע, כפי שפורטו לעיל, לרבות הפרסומים הקודמים ובהם גם פרסומים אחרים שהתייחסו למידע שנמסר רק לתובע. אותם חשדות פגעו עמוקות באמון שניתן בתובע, כחבר מערכת וכעובד של העיתון. גם תוצאותיה השליליות של בדיקת הפוליגרף לא תרמו בענין זה.

משכך, הוחלט על ידי העיתון לזמן את התובע לשיחת שימוע לצורך קבלת גרסתו לאירועים.

8 בהתאם, ביום 22.12.14 זמן התובע לשימוע לפני פיתורין. לאור החשש שנוצר מהדלפות נוספות, צוין במכתב הזימון עצמו, כי התובע מתבקש לשמור על מלוא הוראות הסכם העסקתו (הכולל הוראות סודיות) גם בנוגע לזימון עצמו, וכן כי מכתב הזימון מועבר אליו בלבד ובמשגיב (נספח ה') לתצהיר התובע. אני עצמי העברתי את מכתב הזימון לתובע באמצעות דואר אלקטרוני, נאליו בלבד.

על אף האמור גם מכתב זה, שהועבר במשרון כאמור, אך יורק לתובע, הודעה למר משגב ביום 24.12.14 פרסום פרסום ניסוף ובר צויה ביר היתר, עצם זימונו של התובע (העובדת) לשיחת שימוע (לדגש כי גם העובדת נזמנה לשיחת שימוע, אך זאת כשבוע קודם לכן (יום 17.12.14) ומבלי שהדבר לווה בפרסום אצל מר משגב, ואלו מיד לאחר זימונו התובע לשימוע - הדבר הופיע מיד בפרסום של מר משגב מינון, כי גם ענין זה הוסיף לחשדות אשר ממילא היו קיימים כנגד התובע

העתק פרסום של מר משגב מיום 24.12.14 מצ"ב כנספח 5

9 ביום 25.12.14 נערכה לתובע שיחה שימוע, בנוכחות עורך העיתון ועוזרת העורך, יועץ משפטי של העיתון ואנוכי. כן נכח ביטחה מר עודד שלו, עורך מדור הספורט בעיתון, לבקשת התובע עצמו. למען הסר ספק השימוע נערך בנוש חפצה ופתוחה; במטרה אמיתית וכנה לשמוע את התייחסות התובע לחשדות שהתעוררו ואת הסבריו לדברים.

10 במסגרת שיחת השימוע עומת התובע עם החשדות בנוגע להדלפות, לרבות אותה "שרשרת" של אמירות אשר נאמרו אך ורק לתובע ובאופן ישיר ובכל זאת מצאו את דרכן לפרסומים הנוכחים של מר משגב

11 לתובע ניתנה הזדמנות מלאה להתייחס לדברים ותמליל השימוע מראה שכך אכן עשה הוא. במסגרת השימוע הכחיש התובע באופן גורף את החשד וטען בתוקף כי אין לו כל קשר למר משגב. התובע לא ידע לספק הסברים להדלפות, למעט טענתו הכללית כי מישחו אחר הדליף לכאורה את המידע.

לתובע אף הוסבר בשיחת השימוע, כי נוכח גרסתו הקוטבית והחד משמעית - ככל שלא ימצא הסבר לדברים - עשוי להיות לדבר השלכות לגבי המשך העסקת התובע.

בסוף שיחת השימוע אף ניתן לנציג מטעמו, מר שלו, להשמיע גם הוא דברים בענין, והוא אכן עשה כן.

העתק תמלול שיחת השימוע מצ"ב כנספח 6

12 למען הסר ספק וכפי שעולה גם מתמלול שיחת השימוע, קודם לשימוע ואף במהלכו, התובע לא התעניין כלל בתוצאות בדיקת הפוליגרף וממילא גם לא ביקש לעבור בדוקה נוספת. אלו הן טענות שהועלו רק במסגרת התביעה. תחת זאת, במנותק כאמור מתוצאות הפוליגרף, התובע רק ביקש להדגיש בשימוע שגם בבדיקת הפוליגרף הוא הכחיש את הדברים, כי החוויה היתה לכאורה משפילה עבורו וכי הוא ממליץ לעורך העיתון לקרוא ספר בנושא שנקרא "מכונת השקר"

תוצאות הפוליגרף לא היוו את הגורם לפיטוריו של התובע, וכאמור הדבר המטריד העיקרי בענין הפוליגרף היה עצם הדלפת השאלות מיד לאחר הבדיקה למר משגב. אולם, על אף האמור, גם דברים אלו של התובע נשמעו וגשקלו על ידי העיתון.

13 גם לאחר שיחת השימוע, טרם גיבש העיתון את עמדתו בנוגע לפיטורי התובע, ומשך המשך הוא בעבודתו.

14 אולם, מאחר שלא ניתן היה ליישב את גרסתו הקוטבית של התובע עם ההשתלטות העובדתית והדלפת מידע שהועברו באופן בלעדי לתובע - לא שוקם האמון בתובע. כתוצאה מכך, ביום 4.1.15 התקבלה ההחלטה לפטר (העתק מכתב הפיטורין צורף כנספח ז' לתצהיר התובע).

016

מאחר שהחלטה לפטר את התובע נעשתה כאמור על רקע פגיעת המורה באמון והדלפות הנזרות ומשנית - הרי שלא נמצא כל טעם להעסיקו במהלך תקופת ההודעה המוקדמת, תוך חשיפה העיתון להדלפות אפשריות נוספות, ולכן העיתון ויתר על זכות זו ושילם לתובע את מלוא שכרו עבור תקופה זו. האמור נעשה בין היתר גם לפי הוראות הסכם העסקת התובע (סעיף 5.3 להסכם), להן נתן התובע את הסכמתו.

15. אם כן, בניגוד לטענות התובע, ההחלטה לפטר לא התקבלה משיקולים זרים, אלא אך ורק כתוצאה מהשתלשלות העניינים המתוארת לעיל ולהלן, אשר הביאה לאובדן מוחלט של האמון בתובע.

בשולי הדברים, גם לאחר הגשת כתב התביעה המשיכה מגמת ההדלפות על ידי התובע כך, עצם פיטורי התובע הודלפו על ידו לאתר וואלה, ובהמשך כל כתב התביעה, על נספחים, הודלף על ידו לאתר "העין השביעית". הדלפות אלו היוו נקודה נוספת בגרף ההדלפות אשר ליוו את הפרשה כולה, כמפורט לעיל, וחזיקו גם הן את המסקנה (הברורה ממילא) שהיה זה התובע אשר לכל אורך הדרך הדליף את המידע.

16. אם כן, כל תהליך פיטורי התובע נעשה כדין ובהתאם לנדרש.

17. כך גם, בתחילת חודש פברואר 2015 נערך לתובע גמר חשבון ושולמו לתובע במסגרתו מלוא זכויותיו לפי דין.

העתק גמר החשבון שנערך לתובע מצ"ב כנספח 7.

18. לגבי טענת התובע בנוגע למחיקת ימי חופשה - הרי שגם טענה זו של התובע משוללת כל יסוד. העיתון סבור שעל עובד לצאת לחופשה שנתית, בין היתר על מנת להתרענן ולצבור כוחות. משכך, כל עובד אשר מבקש לנצל את זכותו לחופשה שנתית - זוכה תמיד לשיתוף פעולה מלא מטעם העיתון, וממילא גם התובע לא טען אחרת.

על אף האמור, התובע, בחר שלא לנצל את ימי חופשתו, וזאת מסיבותיו השונות, כאשר יתכן שבין סיבות אלו נמנות עצם עבודת התובע מביתו והטיסות להן זכה מפעם לפעם על חשבון העיתון במסגרת עבודתו כמי שמסקר את אירועי הספורט בעולם.

משכך, למעט השנים 2009 ו-2010, בהן ניצל התובע ימי חופש, ביתר השנים לא ביקש הוא לצאת לחופשה שנתית. התובע עשה כן על אף שידע והסכים ברחל בתך הקטנה, במסגרת סעיפים 16.3 ו-16.4 להסכם העסקתו, כי לא יהיה זכאי לצבור ימי חופשה אשר עולים על זכאותו בשנה אחת, וכי בתום התקופה הרלוונטית יתרת ימי החופשה ימחקו ולא ינתנו לפדיון - כל זאת בניגוד גמור לתביעתו כיום. התובע היה מודע למחיקות אלו, שכן מעבר לידיעתו והסכמתו, הן גם בוצעו בתלוש המשכורת של חודש דצמבר בכל שנה ללא כל תלונה או שאלה מצד התובע. יודגש, כי גם לאחר כל אחת מהמחיקות תמיד נותרו לתובע מספר רב של ימי חופש (לדוגמא - לאחר המחיקה בחודש דצמבר 2013 נותרו לתובע למעלה מ-13 ימי חופשה, אך גם בהם לא עשה הוא שימוש).

זהו שמי, זוהי חתימתי וכל האמור בתצהירי הינו אמת.

איילת פליישימן סטולרו

אני הח"מ עו"ד לאור בן שבת, מ.ר. 70499, מאשר בזה כי ביום 29.11.16 הופיעה בפני גב' איילת פליישימן סטולרו, אותה זיהיתי לפי ת.ז. 55799392, המוכרת לי באופן אישי, ולאחר שהזחרתיה כי עליה לומר את האמת בלבד

0.16

עמדת האגודה מורה כי תחילה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תוגשה פני אישורה ובענין הזהירות הלגיטי
והרשמה עליה בכתב

ליאור בייטבת עו"ד
מ/ 70455
ליאור בייטבת עו"ד